

Elsőrendű **porosz-szén** kapufó **Kelen-bank**nál **Telefon 66.**

Kmetty Károly a vádlottak padjára ültette Rákosi Jenőt...

Budapest, január 11. Rákosi Jenő állott ma a büntetőtörvényszék Tőreké-tanácsa előtt. Kmetty Károly, az ismert britanniás emelt ellene vádat rágalmozás címén, mert Rákosi Jenő »Kmetty« című vezércikkében éles szavakkal bírálta Kmetty Károlynak és a hozzá hasonló fiatal embereknek cselekményeit.

Rákosi kijelentette, hogy közérdekből írta a cikket, mert az újságíró kötelessége, hogy hű képet rajzoljon a közállapotokról. Kérte a bíróság bizonyításának elrendelését.

Rákosi védője, dr. Polónyi Dezső kérte a székesfehérvári katonai törvényszék Kmetty ellen hozott ítéletének beszerzését, a székes-

fehérvári honvédtörvényszék vádiratának, a Kmetty ellen lefolytatott katonai főtárgyalás jegyzőkönyvének beszerzését és azoknak tanuként való kihallgatását, akik ellen Kmetty atrocitásokat követett el.

A bíróság elrendelte a valóság bizonyítását, de csak a hadbírói tárgyalás iratainak beszerzését rendelte el, mert a többi a bíróság véleménye szerint felesleges.

Dr. Polónyi semmiségi panaszt jelentett be a mellőzött indítványok miatt, míg Kmetty ügyvédje megnyugodott a végzésben.

A bíróság elnapolta a tárgyalást addig, amíg az iratok megérkeznek.

Glattfelder Gyula megyéspüspök tanoncotthon céljaira meg akarja vásárolni a várostól a rókusai iskola épületét.

(A Délmagyarország munkatársától) Dr. Glattfelder Gyula megyéspüspök, aki számos esetben tett tanubizonyosságot nagyarányú áldozatkészségéről, amióta Szegedre helyezte át székhelyét, most ismét olyan elhatározásáról értesítette a város hatóságát, amely régóta érzett hiányt fog pótolni ebben a városban. A megyéspüspök elhatározta, hogy saját költségén, a város támogatása nélkül nagyarányú tanoncotthont létesít Szegeden és ezzel leveszi a város válláról azt a kötelezettséget, amelynek teljesítésére eddig még nem tudott módot és lehetőséget találni a város hatósága.

Glattfelder püspök beadványát a polgármesterhez intézte, akinek bejelenti elhatározását. Beadványában elmondja, hogy a rókusai iskola épülete, amely az egyetemi építkezések befejezése után felszabadul és a rókusai állami elemi iskola építése következtében feleslegessé válik, kiválóan alkalmas lenne egy kétszáz növendéket befogadó tanoncotthon léte-

sítésére. Mivel ezt az épületet a város más célra nem igen használhatja fel, lakóház céljaira pedig egyáltalában nem alkalmas, azt kéri a megyéspüspök, hogy a város ezt az épületet adja el neki és kétfélekoronát, százhatvan ezer pengőt ajánl fel érte, azt az összeget, amelyben saját szakértője meghatározta az iskola értékét. A vételárát abban a pillanatban lefizeti a város pénztáránál, mielőtt a város a házat kifejezetten iparostanoncotthon létesítésére egyházmegyéjének átadja.

A megyéspüspök ajánlatával a tanács valószínűleg csak a hétfői ülésen foglalkozik, mert csütörtökön a polgármester még nem lesz Szegeden. Nem látszik valószínűnek, hogy a tanács okot találhatna az ajánlat el nem fogadására.

Ha a tanács a püspök ajánlatát elfogadja és ha ahhoz a közgyűlés is hozzájárul, úgy a város egész rövid időn, legfeljebb három éven belül pompásan berendezett tanoncotthonhoz jut.

Nagy keresztényszociális ülés nagy beszédekkel a szabadkőműves páholy nagytermében.

„Ha nincs bevétel, nem lehet kiadásokra gondolni”. — Kivezényelt köztisztviselési regiment: „Szeged keresztényszociális összmunkássága”.

(A Délmagyarország munkatársától) Szeged »keresztényszociális alapon megszervezett tömegi« előtti szerdán este előadást tartott két budapesti kiküldött az Árpád-páholy, illetve most Keresztény-otthon nagytermében. Az előadás kezdetét hat órára tűzték ki, amikor be is érkeztek a gyűlés színhelyére a központi kiküldöttek, de a régi szabadkőműves páholy tönkrohangolt, piszkos nagytermében torokbántó füstön és négy uccaseprőn kívül mást nem találtak. Az előadás rendezői zavarban mentegőztek, a vendégek erre kedvetlenül eltávoztak, hogy körülnézzenek kissé a városban.

A terem közönsége pedig nehezen szaporodott. Öreg uccaseprők és nyugdíjbavonult pincérek üldögéltek a füstölő kályha mellett, amelynek rozsdás csövei sehogysem akartak összeilleni. A titkár ur kinyitotta a szép, festett ablakokat, hogy a türelmetlen füst kimenjen a szabadba.

— Új csöveket kéne venni már, — tanácsolta az egyik köztisztviselési alkalmazott.

— Ha nincs bevétel, nem lehet kiadásokra gondolni, — mondotta szomorúan a titkár, aki valószínűleg a soványka tagdíjjövedelmekre gondolt.

A Délmagyarország munkatársát senki sem ismerte a vezetőség tagjai közül. Megjelenése ideges csodálkozást keltett. Nem tudták, mit akar, fogalmuk sem volt, hogy minek köszönhetik a sze-

rencsét. Diplomatikusan állapították meg személyazonosságát a várakozás nagy unalmában. Az egyik szegedi étterem hajdani pincére lépett elé és udvariasan bemutatkozott és érdeklődött a fővárosi állapotok iránt.

— Szintén szaktárs? — kérdezte, miután elpanaszolta az összes pincérbánatokat.

Amikor azután megtudta, hogy újságíró a vendég, mégpedig a baloldali »orgánium« munkatársa, sietve távozott és helyzetjelentése behallgatott a terembe az előszobából.

A kályha körül melegedő öregek csendesen beszélgettek mindennapi dolgairól, a nagyvödör szénél, meg a kisüveg orvosságról, nem árulták el, hogy türelmetlenül várnak az előadásokat, amelyekre valószínűleg testületileg kivezényelték az egész köztisztviselési regimentet: Szeged város keresztényszociális összmunkásságát.

Hét óra felé jött a közönség zöme. Kilencven százalékban a köztisztviselési armádia jellegzetes uniformisában. Szép csendesen leültek a kopott székekre és nézték a díszterem elszennyesedett gipszfiguráit, a letöredezett parkányokat. Mire mind együtt voltak, asszonyostul, vendégeikkel egyetemben lehettek vagy hetvenen. Utóljára lépett a terembe Karácsonyi Guidó, az újszegedi plébános.

Hét óra után néhány perccel érkeztek a terembe a vendégek, egy nagyon magas és egy nagyon alacsony pesti ur. A titkár nyitotta meg röviden a keresztényszociális szakszervezetek szegedi csoportjának ülését. Megnyitó beszéde abból állt, hogy felolvasta Huszár Károlynak, a munkásbiztosító intézet új vezetőjének hivatalfoglaló beszédét, majd indítványozta, hogy a gyűlés üdvözzölje az új elnököt, mint a keresztény munkásság pártfogóját és fejezze ki megelégedését a szegedi munkásbiztosítóhoz történt orvosi kinövésének fölött.

— Most pedig felkérem dr. Zibolen testvérünket, a keresztényszociális szakszervezetek kulturizációs elnökét, hogy tartsa meg előadását,

Az alacsonyabb pesti ur lépett elő és előadását MacDonald idézésével kezdte. Elmondotta, hogy az angol munkásság vezére és Anglia volt miniszterelnöke legutóbb érdekes nyilatkozatot tett, kijelentve, hogy a jelenlegi gazdasági rendszer poklából csak az értelem és az erkölcs vezetheti ki a munkásságot.

— Amire MacDonald csak most jött rá, több évtizedes tapasztalat, harc és csalódás után, azt mi, keresztényszociálisok már huszonöt éve tudjuk, — mondotta büszkén.

Az előadást azzal fejezte be, hogy a keresztény magyar munkásságon senki más nem segíthet, csakis önmaga.

A közönség egészen közömbösen hallgatta végig a fejtegetéseket, senki sem lelkesedett, csak Schmidt Ferenc műhelyfőnök tapsolt perzsagalléros télikabátjában.

A titkár a második pesti vendéget, Lili Imrét, a központi főtitkár konferálta be azután, aki azzal kezdte előadását, hogy a tisztelt előtte szóló volt a tavaszi fuvalom, ő azonban a vihar lesz, mert a gazdasági helyzetről kell beszélnie.

— Olyan lesz a beszédem, mint a vihar, mint a tűz, amely megperzsel, feléget mindent, — mondotta emelt hangon. — Kis tüzeket gyújtunk az egész országban, ezek a tüzek még nem égetnek, de már nem is szalmalángok. Itt is látok már olyan arcokat, amelyeken ez a tűz ég. Vannak már sokan, akik nem divatból, nem menlevélért jönnek közénk, mint néhány évvel ezelőtt, hanem meggyőződésből, hitből...

— A dolgozó osztály annyira megtanulta már a koplalást, hogy az valóságos művészet, — mondotta. — Ez a gazdasági helyzet megért már a romlásra. Mi, keresztényszociálisok, ha nem is értünk el eddig nagy, pozitív eredményeket, annyit mindenesetre elértünk, hogy szalonképessé tettük a szociálista szót. (Schmidt Ferenc csodálkozva felfigyel.)

Végezetül az üzletek intézményes racionalizálásáról értekezik, majd emelt hangon hirdeti ki, hogy a munkásságnak semmi más nem kell, mint a becsületes megélhetés biztosítása.

Karácsonyi Guidó tartja meg kilenc óra felé a záróbeszédet, amelyben MacDonald citált kijelentésével foglalkozik és abból azt olvassa ki, hogy Magyarországot csakis a keresztény alapon megszervezett munkásság mentheti meg.

A titkár mondott el még néhány szervezeti tudnivalót, miközben a köztisztviselési alkalmazottak lassan kiszivárogtak a teremből, amely egészen átmelegedett időközben.

Harmincmillió cigarettát exportál évente Egyiptom.

Gerő Dezső előadása a kamarában.

(A Délmagyarország munkatársától) Gerő Dezső, volt szegedi hírlapíró, aki körülbelül két évvel ezelőtt Egyiptomba ment ki, szerdán este a kereskedelmi és iparkamarában számolt be mindazokról a tapasztalatokról, amelyeket másfél éves egyiptomi tartózkodása alatt szerzett.

Az előadás első részében Gerő vetített képekben mutatta be a mai, egyre fejlődő Egyiptomot, a szépséges forgalmu Alexandriát, a szépséges Kairót, annak egész környékét, Gizehet a gulákkal, Heliopolist, az arisztokraták fürdőhelyét és sok más érdekes felvételt, amelyekhez színes magyarázatot fűzött.

Előadásának második részében Egyiptom iparáról és kereskedelméről beszélt hosszasan. Ismertette ennek a keleti országnak termékvételeit, elsősorban a gyapotot, amelyhez igazodik minden. Ha jó a gyapottermés, úgy vig az élet Egyiptomban, szórják a pénzt, jólét van és bőség, de ha rossz, senkinek sincs keresete. Igen kifejlődött a cukoripar, de még jobban a cigarettagyártás. Harmincmillió darab cigarettát szállítottak ki 1926-ban Egyiptomból.

Az országnak hatszázmillió aranyfrank bevétel van évenként, legnagyobb részét a behozatali vámokból, azonkívül egészen csekély házadó és datolya-pálmaként kétféle adó van csak csak Egyiptomban, ahol ezenkívül semmiféle adózás nincs, úgy, hogy például egy kairói kereskedő, aki harminc év óta lakik Kairóban, még csak adóvallomási ívet nem látott.

Egyiptom a világ exportörzeinek Eldorádója, Magyarország mégsem használja ki a kínálózó lehetőségeket, mert a szalámin, némi gépszállításon és kész kenderárú kivételével a magyar ipari körök egyáltalában nem érdeklődnek az egyiptomi piac után, holott nagyon is felvéhetné a versenyt akár az amerikai bevittel is.

Gerő Dezső előadását a szépszámu közönség melegen megtapsolta.

KORZO MOZI

Január 12., 13-án, csütörtökön és pénteken

Éjjeli kirándulás.

Filmjáték 7 felvonásban. Főszerep: May Mc. Avoy.

Azonkívül:

Mámor.

Dráma 5 felvonásban.

Főszereplő: Margarette Liwington.

Előadások kezdete vasár- és ünnepnap fél 3, fél 5, fél 7 és fél 9 órakor hétköznap fél 5, fél 7 és fél 9 órakor kezdődnek.